

סגולה לשלום

סגולת הצדיק משטפנשט זי"ע א

אבי זי"ע [הרה"ק רבי מנחם נחום משטפנשט], אמר: מי שרוצה לזכות לשבת שמחה שידבר בליל שישי מזקני הגדול רבי שלום מפראהבישט זי"ע, ואם אין לו סיפור ממונו, שידבר לפחות משולחנותיו הקדושים ומספסלי בית מדרשו.

שנה ד'

פרשת נח תשפ"ד

גליון 152

אמרות טהורות * סגולות * עובדין קדישין * תולדותיו * הכנה לשבת

הנהגות ישרות

תורת שלום

תורת הרה"ק רבי שלום מפראהבישט

רבינו הרה"ק מפראהבישט זי"ע היה אור גדול בפני עצמו

היה אור גדול¹ (מצד עצמו, לבר שהיה בן הרב המלאך בן הרב המגיד ממעזריטש זצ"ל), על כן בהסתלקותו נעשה בעולם חושך גדול².

"כי אותך ראיתי צדיק לפני בדרך הזה". (בראשית ו כב).

אמר רבינו [רבי נחמן מברסלב] ז"ל כשנפטר רבי שלום מפראהבישט, שהוא

השלמות וציונים

בחנוכה, שזה ההספה, אומר מוהרנ"ת ז"ל, מכון על רבי שלום שכנא מפרוהוביטש, בנו של המלאך שלא היה בגדר אדם ולא ידע כלום מה קורה בזה העולם עד שאביו הוצרך לומר לבעל התניא לך תלמד עם בני נגלה, לידע שיש עולם הזה כו'.

2 ראה בספר כרם ישראל (דף כ) כי בעת שהתחתן הרה"ק מרח"ץ עם הגאון האלוף רבי יעקב יוסף היילפארין, והמנהג היא בעת ההתקשרות החיתון לחשוב היחוס של המחוננים, והציע הגאון רבי יעקב יוסף את מקור יחוסו, והשיב מרן אדמו"ר זלה"ה הנה מה ענין יחוס, היא מלשון מחסה, היינו שאם יש איש בתוך המחסה אזי תועיל המחסה להגן עליו. הנה זקנו המגיד זלה"ה היה יחסן עם בנו המלאך, והמלאך הקדוש היה מיוחס עם בנו הוא אבי הקדוש הרב שלום זלה"ה, ואבי היה יחסן עמו, ואני הנה אני מיוחס עם בניו הקדושים.

3 ועיין שם בהמשך דבריו מה שאמר על הרה"ק רבי גדליה מליניץ זי"ע, מרבותיו של רבינו הרה"ק מפראהבישט זי"ע.

שאין מספידים בחנוכה, וזה היה הספד על רבי שלום שכנא מפרוהוביטש שאמר אז כשהולך אור גדול מן העולם בא חושך גדול, והוא כיון דברים אלו על הצדיק הקדוש הזה. ואם רבנו ז"ל אומר עליו שהוא אור גדול שהולך, נתאר לעצמנו גדלותו וכו'. אביו היה רבי אברהם המלאך, כי לא היה בגדר אדם כלל, שהיה בנו של המגיד הקדוש ממעזריטש זי"ע תלמיד הבעל שם טוב הקדוש זי"ע, למגיד ממעזריטש היו המון תלמידים, אחד מתלמידיו היה בעל התניא זי"ע, ואמר לו המגיד: אתה תלמד נגלה עם בני רבי אברהם והוא ילמד אותך נסתה. ובאמת מי שמתבונן בספר התניא משתומם מעוצם העמקות שבו, זה נורא ואיום, וכו'.

והנה רבנו ז"ל אומר תורה בלקוטי מוהר"ן חלק א' סימן יד ומזכיר שם שורה אחת: אין מספידים

1 וראה בספר אשר בנחל (חלק ג, מכתב ירכ) בזה הלשון: היה צדיק קדוש בשם רבי שלום שכנא מפרוהוביטש זי"ע, הוא היה בנו של רבי אברהם המלאך זי"ע, שהיה הבן של המגיד הקדוש ממעזריטש זי"ע, רבנו [מוהר"ן מברסלב] ז"ל כשאמר את התורה בלקוטי מוהר"ן חלק א' סימן י"ד הזכיר שם מענין הספד,

זארת השבוע

הקב"ה מעניש על מעשה החטא בלבד ולא על מה שנגרם מכך

"קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ". (בראשית ו יג)

הס"ק מרח"ץ זי"ע אמר משמו של אביו רבינו הקדוש רבי שלום שכנא מפראהבישט זי"ע על הפסוק "ולך ה' חסד כי אתה תשלם לאיש כמעשהו" (תהלים מב יג) על דרך דאיתא עוד מהמגיד הגדול [ממעזריטש] זי"ע על הפסוק שקודם לו "אחת דבר אלהים שתיים זו שמעתי" דאחת דיבר אלקים בחינת דין, דאלקים זהו שם של דין ונבורה. אך שתיים זו שמעתי יוצאים מזה ב' בחינות דמדת הרחמים נצטרפה למידת הדין ונעשתה קודמת לה והיו ב' ולך ה' חסד כי אתה תשלם לאיש כמעשהו, על דרך משל לגוי כפרי שנכנס לארמון המלך, יחד עם כל בני המדינה שהותר להם להכנס לשם פעם אחת בשנה בלבד. והנה החכם היהודי ממשך והולך כבעבודת ה' שהוא עולה ובא עד להש"ת. אך גוי זה נעמד להתבונן מיד בהכנסו ולא המשך לילך בארמון, וראה שם נברשת התלויה על חבל ארוך כעין מנוף גלגלת כדי להורידה ולהעלותה מעין מנורת הבדולח המאירה את הארמון. נתיישב בדעתו שמאחר שהוא צריך את החבל למשאו, אזי יחתוך את החבל, וכן עשה. וכמוכן אשר הנברשת נפלה ונשברה. מיד תפשוהו עבדי המלך ורצו לזונו כמורד במלכות אך היה שם חוק שישע הנעשה בבית המלך צריך המלך עצמו לחון בו, שאלו את המלך ויחקרו אותו על מעשהו, ולבסוף פסק שצריך הוא לשלם את החבל בלבד, על אף שנשברה הנברשת הגדולה, אך הוא נתכוון לחבל ולא לנברשת.

ולך ה' חסד כי אתה תשלם לאיש כמעשהו דייקא, ר"ל שהחסד הוא שאף על פי שעבר עבירה אחת אוי לו שהכריע את עצמו ואת כל העולם לכף חובה' (קדושים מ) אך העונש הוא כמעשהו בלבד, והוא לא נתכוון למה שנגרם מכך.

כ"ק אדמו"ר העקיב אבירים מסאדיגורה - 'מסילות' כ"ט, עמ' 3

סדר היום והנהגות ישרות מהרה"ק רבי שלום שכנא מפראהבישט זי"ע

הנהגת השבוע

יודי ותשובה בערב ראש השנה

יד (א), וְאַחַר כֵּן [שקרא קריאת שמע] יַעֲמֵד בַּתְּפִלָּה, שְׁנַקְרָא עֲבוּדָה.

ציצנים ופרהנים

ראה בספה"ק אור המאיר (מגילת אסתר, ד"ה ובכל יום) שכתב בשם מוה"ק המגיד הגדול ממעזריטש זי"ע: פירוש המשנה (אבות ב יח) 'וכשאתה מתפלל אל תעש תפילתך קבע אלא רחמים ותחנונים לפני המקום', כשמתרמי לפעמים שנכון לך להתפלל אז 'אל תעש תפילתך קבע' לשאלו עבור צרכיך הגשמיות, 'אלא רחמים ותחנונים לפני המקום', עבור השכינה שהיא מקומה של עולם! זהו עיקר עבודה שבלב, כל עצמו ומגמתו בהשפך שיחו רק עבור צורך גבוה, וכן הוא דרכו של הצדיק. עד כאן לשון קדושה.

וכן כתב בספה"ק פרי חיים (אבות פירק ב): בשם הרב הקדוש בוצינא קדישא מו"ה דוב בער [ממעזריטש] זלה"ה, שאם אדם מתפלל שיתן לו השי"ת איזה דבר להנאת עצמו, אין לך פניה גדולה מזו, רק יתפלל על חסרון השכינה, וגם השי"ת ברא כל העולמות להיטיב לברואיו. ע"כ ועיי"ש עוד מה שכתב גם בענין הצער הנגרם למעלה במניעת ההשפעה לעמו ישראל.